

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.371 van 26 oktober 2001
in de zaak A. 45.777/X-6364.**

In zake : Herman DE LOOR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. BAERT,
kantoor houdende te 9700 OUDENAARDE,
Terkerkenlaan 12

tegen :

de stad ZOTTEGEM.

tussenkomen de partij :

Willy CARRIJN,
wonende te 9620 ZOTTEGEM,
Zuidstraat 40.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Herman DE LOOR op 13 januari 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 16 september 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem waarbij aan Willy CARRIJN de bouwvergunning wordt verleend voor "het aanleggen van een tuinstrook + parking" op een perceel gelegen te Zottegem, Zuidstraat 32, kadastraal bekend sectie A, nr. 783 m2;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 juni 1992 ingediend door Willy CARRIJN;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1992 die de tussenkomst van Willy CARRIJN toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. KERSTENS, die verschijnt voor de verwerende partij, en die eveneens verschijnt voor de tussenkomende partij, en de tussenkomende partij, die verschijnt in persoon;

Gehoord Adjunct-auditeur A. EYLENBOSCH, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 9 november 2000, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Willy CARRIJN op 11 september 1991 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een bouwaanvraag heeft ingediend voor "het aanleggen van een tuinstrook + parking" op een perceel gelegen te Zottegem, Zuidstraat 32, kadastraal bekend sectie A, nr. 783 m2, palende aan verzoekers eigendom; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 16 september 1991 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert wat volgt :

"Aangezien het verzoek tot nietigverklaring steunt op de schending van de artikelen 2262 (lees 2229) en volgende van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de verkrijgende verjaring;

Dat de verkrijgende verjaring in casu meebrengt dat de kwestige strook grond deel uitmaakt van het openbaar domein en de bevolking een recht van doorgang heeft verworven;

Dat wanneer het College van Burgemeester en Schepenen toch een bouwvergunning aflevert, zij aldus een bestemmingswijziging doorvoert en hierbij haar plicht tot het vrijwaren van het algemeen belang (hier het recht van doorgang ten gunste van de bevolking) niet nakomt;

Dat de verkrijgende verjaring op zich ten genoegen van rechte blijkt uit :

- het aanbrengen door de gemeente van een wegverharding in tarmac en nutsvoorzieningen (water, gas, telefoon, elektriciteit, riolering), waarschijnlijk begin van de jaren '80;
- het gebruik gedurende ruim 50 jaar van de strook grond als 'weg' door de bevolking;
- het ontbreken van enig verzet vanwege de eigenaar tegen voornoemd gebruik

Aangezien het derhalve aan het College van Burgemeester en Schepenen niet toegelaten was een bouwvergunning af te leveren daar het betreffende perceel was verworven door het openbaar domein";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er noch van verwerving door dertigjarige verjaring noch van inlijving in het openbaar domein van de bewuste strook grond sprake kan zijn, dat niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld door artikel 2229 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, dat de beweerd bezitsdaden niet afdoende zijn bewezen, dat integendeel de nutsvoorzieningen zijn aangebracht onder het voetpad en niet onder het kwestieuze stuk grond, dat de vereiste "animo domini" niet voorhanden is, dat de vereiste voorafgaandelijke formele bestemmings- en intentieverklaring onbestaande is, dat niet wordt bewezen dat de dertigjarige termijn bereikt is, en dat de door verzoeker voorgelegde getuigenissen van bewoners niet pertinent of geloofwaardig zijn en overigens worden tegengesproken door de getuigenis van Henriette DERIJCKE, en dat er geen sprake is van het ontbreken van enig verzet tegen voorschreven gebruik door de huidige en vorige eigenaars, hetgeen trouwens geen rechtsgrond oplevert;

Overwegende dat verzoeker repliceert wat volgt :

"Aangezien de houding van verweerster getuigt van kwade trouw wanneer zij beweert dat de bezitsdaden niet zijn bewezen;

Dat deze daden, zoals weergegeven door verzoeker in zijn verzoekschrift, immers (en ondermeer) zijn waar te nemen op de foto's;

Dat de getuigeverklaring van mevrouw DERIJCKE Henriette recent is en niet representatief voor een dichtbevolkte buurt (er kon blijkbaar maar één getuigeverklaring bekomen worden);

Aangezien verzoeker daarentegen beschikt over stukken die - in tempore non suspectu ! - werden opgesteld;

Dat reeds in september 1987 hoegenaamd ALLE aangelanden schriftelijk aan het toenmalige College van Burgemeester en Schepenen hebben laten weten dat het pleintje inderdaad een openbaar nut heeft en reeds bestaat sinds 1935 (stukken 5 en 6);

Dat het hier zelfs geen getuigeverklaringen betreft, wel brieven (bezwaarschriften) spontaan gericht aan het College van Burgemeester en Schepenen (dus op niemands verzoek !);

Aangezien verzoeker er zich niet heeft willen toe lenen bij de buurtbewoners verklaringen te ronselen integendeel, kennissen van verzoeker uit de buurt hebben spontaan aangeboden een getuigeverklaring af te leggen, doch verzoeker heeft hiervan geen gebruik WILLEN maken (ondermeer om geen spanningen te doen ontstaan tussen die mensen en het stadsbestuur)";

Overwegende dat de tussenkomenende partij laat gelden dat uit de notariële akte van aankoop verleden voor notaris STORY op 12 september 1979 onmiskenbaar zijn privé-eigendomsrechten op het ganse perceel blijken, dat de verharding werd aangebracht door de vorige eigenaar en niet door de stad Zottegem, dat hij het betrokken perceel heeft onderhouden sedert 1979, dat de stad Zottegem zich tegen deze handelwijze nooit heeft verzet, en dat niet afdoende is bewezen dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 2229 en volgende van het Burgerlijk Wetboek;

Overwegende dat verzoeker in de laatste memorie betoogt dat het geschil geen betwisting uitmaakt omtrent een subjectief recht, dat het middel niet het eigendomsrecht betreft van tussenkomenende partij, maar het recht van doorgang, dat bovendien niet eigen is aan verzoeker alleen, maar aan iedereen toekomt, en hij dus niet de erkenning vraagt door de administratieve overheid van enig subjectief recht, en dat de omstandigheid dat het aangevochten overheidsbesluit zelf een subjectief recht verleent aan een tussenkomenende partij, geen grondwettelijk beletsel vormt voor de bevoegdheid van de Raad van State;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat de Raad van State niet bevoegd is, nu enerzijds de betwisting door de burgerlijke rechtbanken dient te worden getracheerd, en anderzijds verzoeker zich voor de nietigverklaring niet beroept op de gronden limitatief opgesomd in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat het enig middel is afgeleid uit "de schending van de artikelen 2262 (lees 2229) en volgende van het Burgerlijk Wetboek, betreffende de verkrijgende verjaring"; dat uit de uiteenzetting van verzoeker blijkt dat het middel enkel betrekking heeft op de vraag of de aanvrager wel de vereiste rechten op het betrokken perceel kan doen gelden en of de vergunningverlenende overheid dienaangaande geen verkeerde toepassing heeft gemaakt van de in het Burgerlijk Wetboek vastgestelde regelen met betrekking tot de verkrijgende verjaring;

Overwegende dat bouwvergunningen worden verleend onder voorbehoud van de betrokken burgerlijke rechten; dat het verlenen van een bouwvergunning geen enkele beslissing inhoudt betreffende het bestaan noch de uitoefening van deze rechten; dat het middel niet dienstig kan worden ingeroepen ter ondersteuning van een beroep tot nietigverklaring van een bouwvergunning; dat zodanig middel bovendien niet-ontvankelijk is wegens de onbevoegdheid van de Raad van State om zich uit te spreken over geschillen betreffende burgerlijke rechten; dat het enig middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober tweeduizendeen, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. DE BRABANDERE.